

■ Valta vaihtui Jylkkärissä

Liski haluaa pistää virkamiehet lujille. Uutiset 2

■ Kaupunginjohtaja yllättyi

Valtaosa opiskelijoista kirjoilla muualla. Uutiset 3

■ Villellä on diili Al Goren kanssa

Saamamies rohkaisee nuoria yrittämään. Kasvot 15

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

MAARIA DILOMMA

Kurkistus kulisseihin

SIVUT 7-9

ABINUMERO

NUMERO 4/2011

28. HELMIKUUTA – 13. MAALISKUUTA

52. VUOSIKERTA

UUTISET

28.2.2011

TULOSSA

Yliopisto siirtyy kännykkäaikaan

JYVÄSKYLÄN yliopisto luopuu lankapuhelinliittymistä ja vanhasta puhelinvaihdeteknologiasta kevään aikana.

Henkilökunta saa vanhojen lankapuhelimien tilalle henkilökohtaiset matkapuhelimet. Samalla useimpien työntekijöiden puhelinnumero vaihtuu. Osa yhteyksistä, kuten yliopiston palvelunumerot, säilyvät muutoksesta huolimatta ennallaan.

Uudistuksen tavoitteena on siirtyä nykyaikaiseen ja paremmin toimivaan puhelinteknologiaan. Samalla toivotaan syntyvän myös säästöjä.

Yliopisto kilpailuttaa parhaillaan kännykkäliittymien palveluntarjoajia. Tarkasta siirtymäaikataulusta uusiin numeroihin ilmoitetaan, kun liittymien palveluntarjoaja on ratkennut.

Tee PISA-testi Tieteen päivillä

JYVÄSKYLÄN yliopisto päättää maaliskuussa uteliaat tutustumaan arkeen liittyviin aiheisiin eri tieteenalojen näkökulmista.

15.–16. maaliskuuta järjestettävillä Tieteen päivillä voit muun muassa kokeilla kykyjäsi peruskoulun yhdeksäsluokkalaisille suunnatussa maailmanlaajuisessa PISA-tutkimuksessa.

Tiistaina luennoilla tutustutaan esimerkiksi nanoteknologiaan, taiteeseen ja maaseudun arkeen. Keskiviikon luennot käsittelevät vaatteiden merkitystä, tunteita arjen vuorovaikutuksessa sekä ruoan ja kemian yhteyttä.

Luennot ja muu ohjelma pidetään pääosin Mattilaniemessä ja Seminaarinmäellä. Kaikkiin tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Lisätietoa Tieteen päivien ohjelmasta osoitteessa: <https://www.jyu.fi/akateemiset-tapahtumat/tieteenpaivat>.

Vapaa-ajallaan Jarno Liski harrastaa muun muassa satiirin kirjoittamista ja lukemista. ”Olen kaikkiruokainen kulttuuridiletantti”, Liski tiivistää.

Paluu vahtikoiran t

Jylkkärin uusi päätoimittaja Jarno Liski haluaa tehdä lehdestä entistä kriittisemmän.

VIHREÄ, SAMETTINEN pikkutakki, paksusankaiset mustat silmälasit ja pulisongeilta leuan alle ulottuva parta.

Vaikka ei olisi 1970-luvulla elänyt, voi hyvin kuvitella, että ylioppilaslehden päätoimittaja olisi silloin näyttänyt samalta kuin juuri työnsä *Jylkkärissä* aloittanut **Jarno Liski**, 26.

”Pitkään olin sitä mieltä, että 1980-luvulla ei enää tehty muuta hyvää kuin minut”, tuore päätoimittaja vitasailee.

Huumorista huolimatta lausahduksesta on tilkka aitoa mielipidettä. Liski kertoo, että tyyliinsä lisäksi niin hänen musiikki-, kirja- kuin elokuvamakunsa painottuvat ajalle ennen omaa syntymäänsä.

Palataan kuitenkin vuoteen 2011.

Päätoimittajana Liski haluaa tehdä *Jyväskylän Ylioppilaslehdessä* entistä ärhäkämmän vallan vahtikoiran.

Hän lupaa pistää lujille niin yliopiston, valtion kuin Jyväskylän kaupungin edustajat aina, jos siihen on tarvetta.

”Myös lehden avustajat pitää innostaa tekemään uutisia”, Liski sanoo.

”Toimittajana kaikki onnistumisen kokemukseni liittyvät kriittisyyteen: kun joku on saatu narautettua kiinni jostain väärästä.”

Uutisoinnissa hän haluaa yliopiston ja ylioppilaskunnan lisäksi tuoda entistä vahvemmin esille myös Jyväskylän kaupunkiin liittyviä juttuja – liittyhän asuinkunta jokaisen opiskelijan arkeen.

YLIOPIPPILASLEHTIEN päätoimittajilla on hieman kahtiajakoinen tehtävä,

Keskon Haverinen jatkaa yliopistolla

Jyväskylän yliopiston varapuheenjohtaja ja Keskon Järvi-Suomen aluejohtaja **Merja Haverinen** jatkaa yliopiston hallituksessa. Haverinen nimitettiin helmikuun alussa Keskon viestintäjohtajaksi Helsinkiin huhtikuusta alkaen. Yliopiston hallitukseen Haverinen sanoo tuo-

vansa liike-elämäkokemustaan, jota yliopisto voi hyödyntää.

Tällaisena Haverinen pitää esimerkiksi good corporate governance -tutkimintaan, eli osaamistaan hyvän yrityshallintotavan kehittämisessä. Tähän liittyy hänen mukaansa esimerkiksi se, että asioiden tekemiseen luodaan selkeät käytännöt, jotka ovat myös kootusti kirjatut ja julkisesti kaikkien saatavilla.

sillä toisaalta pitäisi tehdä kiinnostavaa lehteä, mutta samalla olisi täytettävä rooli ylioppilaskunnan asioiden tiedottajana. Liskin mukaan ratkaisu yhtälöön on tehdä niin hyvää lehteä, että ylioppilaskunnan jäsenet kokevat saavansa vastinetta rahoilleen.

”Muussa kuin uutisaineistossa haluan, että pystymme kirjoittamaan älykkäällä tavalla provosoivaa aineistoa. Miksei välillä myös tyhmällä tavalla.”

Hän ei aio rynnätä päätä pahkaa radikaaleihin muutoksiin, vaan linja tarkentuu juttu jutulta.

”Ensiksi täytyy opetella tekemään lehteä niin kuin sitä on tehty. Ei ole järkeä räjäyttää toimivia käytänteitä taivaan tuuliin. Uskon kuitenkin, että lehdessä uudistaminen uudistumisen vuoksi on järkevää. Silloin toimittajilla säilyy into tehdä töitä ja lukijoilla into lukea lehteä”, Liski kertoo.

Moneen muuhun julkaisuun verrattuna muutokset on helppo ajaa läpi, sillä lukijat vaihtuvat tiuhaan joka tapauksessa.

”Jylkkärin lukijakunnan vahvuus on, että yksikään Pohjanmaan mummo ei peru kestotilaustaan, jos sisältö ei miellytä.”

JYLKKÄRIN PÄÄTOIMITTAJAN äänestyksestä pystyi aistimaan poliittisia vivahteita, mutta Liskin mukaan hänellä ei ole erityistä poliittista agenda.

”Ihmisten hyvä elämä pitäisi olla kaikkien päämäärä. En ole esimerkiksi sitä mieltä, että menestyneet ihmiset olisivat itse ansainneet menestyksensä. Tämä mielipide tuntuu olevan minusta vasemmistolaisen.”

Liskin mielestä onnellisen elämän perustana on mielekäs työ ja hyvät ihmissuhteet. Tällä hetkellä ne palikat

Kaikki Kangasta kehittämään

Kaupunkilaisten ideoita Kankaan pape-ritehtaan alueen kehittämisestä kerätään maaliskuun loppuun asti. Kaupungin 13 miljoonalla eurolla ostaman Keskustan ja Seppälän väliin jäävän alueen kehittämisessä pyritään luomaan asuntoja 3 000 ihmiselle sekä

luomaan niiden lomaan työpaikkoja ja palveluita. Alueesta haaveillaan kävely-kaupunginosaa, mikä tarkoittaisi autojen pysäköimistä rakennuksiin ja maan alle ja maan pinnan varaamista kävelijöille. Keväällä käynnistettävän arkkitehtikilpailun pohjaksi halutaan nyt kansalaisten haaveita ja ideoita keskustan laajennuksen suuntaviivoista. Lisätietoa: <http://www.jyvaskyla.fi/kangas>

Vapo-konsernilta hyvä tulos

Kerrottakoon nyt myös *Jylkkärin* lukijoille, kun tilinpäätöstiedotteen panivat, että turpeen poltto se on, joka kannattaa. Vapo-Konsernin liiketulos oli viime vuonna 39,1 miljoonaa euroa, mikä on 5,4 prosenttia liikevaihdosta. Tulos kasvoi viime vuodesta hieman. Toiminnan

volyymia kuvaava tunnusluku, eli liikevaihto puolestaan nousi reippaasti 719,5 miljoonaan euroon toissavuotisesta 573,7 miljoonasta. Turvetta Vapo-konserni tuotti 24,4 miljoonaa kuutiometriä, josta Suomessa 20,1 miljoonaa, loput Ruotsissa sekä Virossa. Viime vuoden merkittävimpiä investointeja oli Eurajoen uuden kasvuturvetehaan rakentaminen.

JOHANNES KAARAKAINEN

”Veropakolaisten” määrä yllätti Anderssonin

Yliopiston opiskelijoista vain reilu kolmannes on kirjoilla Jyväskylässä.

JYVÄSKYLÄN yliopiston 14 655 tutkinto-opiskelijasta 5506 maksaa kunnallisveronsa Jyväskylään. Lähes kaksi kolmannesta on kirjoilla muualla.

Ero on merkittävä, kun sitä verrataan opiskelijamäärältään suurin piirtein samankokoisiin Tampereen ja Oulun yliopistoihin. Tampereella veronsa maksaa kaupunkiin 54,3 prosenttia yliopisto-opiskelijoista, Oulussa peräti 63,4 prosenttia.

”Harvoin pääsee yllättymään kunnolla, mutta tuo ero kyllä yllätti”, Jyväskylän kaupunginjohtaja **Markku Andersson** päivittelee kuullessaan luvusta.

”Sekä Oululla että Tampereella on hyvin samankaltainen tilanne kuin Jyväskylällä, eli opiskelijoista valtaosa tulee oman maakunnan ulkopuolelta. Tämähän suorastaan innostaa selvittämään vähän syvällisemmin, mitä Oulu ja Tampere ovat tehneet eri tavalla”, Andersson jatkaa.

Selvityshalun ymmärtää, sillä Andersson pitää tärkeänä opiskelijoiden kirjautumista yliopistokaupunkinsa asukkaaksi.

”Eihän opiskelu ole mikään väliaikainen vaihe ihmisen elämässä. Opiskelu kestää 4-6 vuotta tai enemmän. Työelämässä tuollainen jakso on ihan normaali, minkä jälkeen siirrytään paikasta A paikkaan B. Opiskelu on yksi työvaihe nuoren ihmisen elämässä.”

Mitä hyötyä jyvaskyläläisyydestä sitten on opiskelijalle? Kirjat kaupungissa painavat ainakin silloin, kun hakee kaupungilta kesätöitä tai haluaa tehdä gradunsa kaupungin piikkiin.

”He preferoivat kärkeen, joilla kotikaupunki on Jyväskylä. Opin- näytteissä tartumme ennen kaikkea mielenkiintoisiin aiheisiin, mutta kyllä jyvaskyläläiset ovat siinäkin etusijalla”, Andersson valottaa.

OSA PIENEMMISTÄ kunnista käy taistelua opiskelijoiden sieluista maksamalla niille, jotka pitävät kirjansa kotipaikkakunnalla.

Yksi tällaisen tien valinneista on pohjoispohjanmaalainen Reisjärvi. Kolmentuhannen hengen kunta yrit-

FAKTA

● Jyväskylän yliopiston opiskelijoiden kotikunnat, top 5:

1. Jyväskylä 5 506
2. Helsinki 863
3. Tampere 492
4. Kuopio 342
5. Espoo 246

tää torjua muuttotappiota maksamalla opiskelijoille 170 euron avustusta vuosittain.

Jyväskylän yliopiston opiskelijoista yhdentoista kotikunta on Reisjärvi. Yksi heistä on kolmatta vuotta valmennus- ja testausoppia opiskeleva **Juho Halonen**, 22.

”Kun muutin Jyväskylään, oli aika selvää, että pidän kirjat vielä Reisjärvellä. Avustus on yksi tärkeä pointti siihen”, Halonen kertoo.

Opiskelija-avustuksen maksaminen on Reisjärvelle hyvä diili. Sitä on hakenut viime vuosina noin 70 opiskelijaa. Kunnalle koituva reilun kymppitonnin lasku on aika pieni hinta hyödyistä, joita nuorten pysyminen asukkaina tuo.

Vuonna 2009 Reisjärvi sai valtion-osuuksina 2 891 euroa per asukas. Vaikka järjestelmän monimutkaisuuden takia hyötyä ei voida laskea yksi yhteen, porkkanaraha opiskelijoille kannattaa.

”Opiskelijathan eivät tule kunnalle kovin kalliiksi. Kalliimpia ovat päiväkotikäiset lapset ja koululaiset sekä vastaavasti sitten vanhukset”, muistuttaa finanssineuvos **Rainer Alanen** valtiovarainministeriön kuntaosastolta.

JYVÄSKYLÄN kaupunginjohtaja Markku Andersson ei kuitenkaan kannata kaunaa pienille kunnille, jotka pitävät Juho Halosen ja muut omina asukkainaan avustuksia maksamalla. Kaupunki maksaa kiltisti myös toimeentulotukea kaikille Jyväskylässä opiskeleville kotikunnasta riippumatta, kuten lain mukaan kuuluu.

”Emme sitä vahdi. Uskomme, että opiskelija oleskelee täällä. Ei me sen takia pakoteta ketään vaihtamaan kotikuntaa”, Jyväskylän johtava sosiaalitoimintakäijä **Hilkka Saarela** vakuuttaa.

Iiro-Pekka Airola

KYSYN VAAN

Missä ovat kauppatieteilijöiden gradut?

KAUPPATIETEIDEN gradut ovat olleet jonkin aikaa opiskelijoiden saavuttamattomissa muuton vuoksi. Sama kohtalo on ollut ainakin viestintätieteiden graduilla.

Muuton lisäksi ongelmia ovat tuottaneet vanhojen tilojen sisäilmaongelmat, joiden on pelätty lieviävän, kun vanhoissa tiloissa saastuneita papereita siirretään uusiin tiloihin.

Ovatko kaupparakorkeakoulun gradut jo saatavilla, osastosihteeri Raija Siitanen?

”Kyllä ne, mitä mukana tuotiin, ovat nyt tuolla kaapissa. Me saimme siihen yhden tytön ne järjestelemään, ja gradut ovat nyt saatavilla.”

Mitä graduja te sitten otitte vanhoista tiloista mukaan?

”Kovin paljonhan me ei saatu mukaan ottaakaan niiden vanhojen tilojen sisäilmaongelmien vuoksi. Meillä on nyt muutaman viime vuoden gradut, mutta en osaa suoralta kädeltä sanoa, moneltako vuodelta niitä on.”

Entä mitä vanhemmille graduille tapahtui?

”Ne ovat nyt Kanavuoren varastossa. Sieltä niitä ei kyllä saa enää nähtäville.”

Onko niitä saatavilla mitenkään, esimerkiksi verkosta?

”On ollut jokaisen oma asia laittaa ne näkyville, jos on ollut myöntyväinen siihen, että ne saavat verkossa olla.”

Ovatko vanhat gradut olleet kysyttyjä Kaupparakorkeakoulun opiskelijoiden keskuudessa?

”Kyllä ne itse asiassa hyvinkin suosittuja olivat, kun ne vielä olivat saatavilla.”

Vieläkö ne saadaan opiskelijoiden käytettäväksi?

”Ei niitä varmastiakaan sieltä Kanavuoren varastosta enää takaisin haeta.”

Jarno Liski
paatoimittaja@jyy.fi

ehdävään

ovat hänen omassa elämässään kohdallaan.

Lisäksi uusi työpaikka antaa mahdollisuuden asua Jyväskylässä, jonne Nurmijärveltä syksyllä 2005 journalistiikan opintojen perässä muuttanut päätoimittaja kertoo kotiutuneensa erinomaisesti. Nyt kaikki tarpeellinen on parin minuutin kävelymatkan etäisyydellä: koti, Vakiopaine, Ylä-Ruth ja työt Opinkivellä.

SY Y SIHEN, miksi Liskistä tuli toimittaja, onkin erikoinen tarina. Hän oli päättänyt hakea kirjallisuuden pääsykokeisiin, jotka järjestettiin Jyväskylässä kesken armeijan pääsohtarajoituksen. Liski huomasi, että journalistiikan pääsykokeet olivat päivää ennen kirjallisuuden pääsykokeita, joten ilmoittautuminen niihin tarcoitti pidempää lomaa metsäleiriltä.

”Sain kirjallisuudesta ehkä 15 pro-

senttia täysistä pisteistä, mutta journalistiikasta sen sijaan lähes täydet.”

Vasta valinnan jälkeen Liskille valkeni, että Jyväskylän journalistiikka oli toimittajakoulu – hän oli kuvitellut opintojen valmistavan lähinnä viestintätieteen tutkimukseen.

Tutustumisen opiskelukavereihin ja ensimmäiset kosketukset työelämästä saivat hänet kuitenkin innostumaan toimittajuudesta. Kesätyöt ovat vieneet Liskin muun muassa Länsi-Savoon, Sunnuntaisuomalaiseen sekä Helsingin Sanomien taloustoimitukseen.

Viimeistään päätoimittajapestin myötä voi pitää varmana, että Liski on oikealla alalla.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Kirjoittaja jäi päätoimittajahaussa toiseksi.

Opinkivi, 1 kerros, huoneet
119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi,
nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Jarno Liski**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Juha Korhonen**

010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Sivillipalvelusmies **Johannes
Kaarainen**. 010 423 4511,
sivari@jyy.fi
Kannen kuva: **Johannes
Kaarainen**.
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print
Oy, Seinäjoki, puh (06) 418 6750.
ISSN 0356-7362.

NÄKÖKULMIA

REUNAHUOMAUTUS

**John
Pajunen**

Rehtorin lyhyempi työura

ALA-ASTEEN REHTORI aikoinaan kuulutti keskusradiosta kevätkuuhlan aikaan luokissa istuville todistustaan odottaville koululaisille, että joitakin oppilaita jää luokalle. Luokalle jääneille rehtori valutti myötätuntoa rätisevästä kaiuttimesta kertomalla jääneensä itsekin kaksi kertaa luokalle. Ja koska kukaan ei tietenkään halunnut olla samanlainen kuin rehtori, oli ehtojen suorittajille samalla luotu erinomainen motivaatiopohja.

Luokalle jääminen oli merkki siitä, ettei oppilas osannut mitään piti. Uusimalla lukuvuoden opinnot sai oppilas mahdollisuuden opiskella asiat niin, että hallitsi ne. Asiassa ei ole mitään omituista. Jotkut ovat hitaampia oppimaan, ja voihan olla, että elämässä koulun ulkopuoliset asiat ovat heikentäneet opiskelumahdollisuuksia. Pidettiin kuitenkin tärkeänä, että lapset oppivat esimerkiksi prosenttilaskut.

TÄLLÄ VUOSITUHANNELLA asiat eivät olekaan niin suoraviivaisia. Joidenkin mielestä työuria tulee pidentää alku- ja loppupäästä. Tästä seuraa oppilaille painetta saada yhdeksän vuoden oppimäärä suoritettua korkeintaan yhdeksässä vuodessa, tai yleisesti ottaen x vuoden oppimäärä x:ssä vuodessa. Ja tässä ei ole mitään ongelmaa, jos vain puhutaan keskimääräisestä ihmisestä ja tavoitteista.

Työurien pidentämisen tai lyhentämisen sijaan olisi silti puhuttava työurien laadun parantamisesta. Ala-asteen rehtorin tapauksessa paria vuotta perusteellisemmat opinnot olivat tarpeen, ja uskoakseni hänen työuransa laatu oli parempi verrattuna tilanteeseen, jossa hänet olisi aina siirretty ennen aikojaan luokalta seuraavalle. Todennäköisesti hän olisi pudonnut kärkeiltä koko loppukoulun ajaksi, ja koulusta päästyään olisi ollut tavoiteajassa valmistunut, turhautunut, jatkokoulutukseen kelpaamaton ja laadullisesti hyvin erilaiselle työuralle päätyneet ihmiset.

TOIVON KOVASTI Teille, tämän vuosituhanneen opiskelijoille, laadukasta työuraa, sitten kun olette siihen valmiita.

Muistamme uudistajaa

Tammikuun 14. päivänä vuonna 2011 työnsä *Jyväskylän ylioppilaslehteen* päätoimittajana aloittanut **Jarno Liski** tultiin päätoimittajauransa aikana tuntemaan rohkeana uudistajana.

Opiskelijoiden vappulehdissä Liskiä luonnehdittiin muutosjohtajaksi, joka kykeni terävästi näkemään johtamansa journalistisen organisaation eri osien muutostodellisuuden.

Liskin merkittävimpinä lehti-uudistuksina muistetaan uuden ulkomaankielisen kolumnistin värvääminen suosimastaan kapakasta sekä katugallupjournalismin mielekkyyden kyseenalaistaminen älykkäällä ironialla, joka ei kaivannut alleviivaamista.

Muutoksen dynamiikan ymmärtäjänä Liski osasi esittää vaikeita kysymyksiä, jotka kyseenalaistivat monet alalla itseltään selvitettävissä vallinneet totuudet. "Pitääkö maanantaisin tehdä töitä?" "Voiko joku muu hoitaa tämän?" olivat esimerkkejä kysymyksistä, joilla Liski haastoi työnantajansa ja työyhteisönsä pohtimaan, mikä opiskelijapoliittinen pe-

pääkirjoitus

28. helmikuuta 2011

Liski halusi myös räväköittää lehden linjaa, jolla hän lienee tarkoittanut lisää tissejä ja räjähdysisiä sekä hip'n'hop-nuorisomusiikkia.

li mahtoi nostaa hänet päätoimittajaksi.

Vanhan koulukunnan uutistoimittajana Liski ehti astua monille varpaille, ennen kuin kerrossivoojan jalkapöydän murtumisen jälkeen 150-kiloinen Liski pakotettiin käyttämään pehmeäpohjaisia sisäjäalkineita ja esiintymään työpaikalla selvin päin.

Päätoimittajakautensa alussa Liskiä pidettiin yleisesti oikeustoimikelpoisena. Tuohon lyhyeen mutta intensiiviseen kultakautteen sijoittuvat myös hänen merkittävimmät linjauksensa Jylkkärin tulevaisuudesta.

Tuolloin Liski lupasi tehdä riippumattomaa lehteä journalistisin periaattein. Hän halusi tehdä Jylkkäriä, jonka uutistoiminta perustuu omaan tutkivaan tiedonhankintaan.

Ajan oloon hänen opittiin tällä tarkoitaneen lähinnä puuduttavien listojen tuottamista erilaisista julkisista rekistereistä.

Liski halusi myös räväköittää lehden linjaa, jolla hän lienee tarkoittanut lisää tissejä ja räjähdysisiä sekä hip'n'hop-nuorisomusiikkia.

Jarno Liski
paatoimittaja@jyy.fi

TOIMITUS SUOSITTELEE

HANNU KARPO (tutkiva journalisti).
Legenda ei saa jäädä unohtuiksi.
Never forget!

VINYyli (tallenne).
Materialistien iloksi kaiken tärkeän musiikin saa taas kestävällä muovilla komein kansin.

HEITTÄYTYMINEN (hyppy).
Välillä pitää uskaltaa heittäytyä. Niin elämässä kuin jalkapallokentälläkin.

”Tulisiko valtion pyytää anteeksi pakkoruotsi päätöstään suomen kansalta.”

Vaalikonekysymys. (<http://www.sosiaalinenvaalikone.com>)

Jokaiselle jotakin

Oli viime keskiviikkona Suomen hallituksen johtoajatus sen päättäessä ”yksimielisesti” Itä-Suomen yliopiston sijoituspaikasta. Hallitus päätti esittää, että Itä-Suomen yliopisto jaetaan kolmen kaupungin kesken. Kuopioon sijoitetaan lää-

Kellastuneet sivut

ketieteellis-hammaslääketieteellinen tiedekunta. Joensuuhun humanistis-luonnontieteellinen ja Lappeenrantaan tekninen tiedekunta. Näistä muodostettaisiin omat erikoiskorkeakoulut. Hallituksen ratkaisu on ilmeises-

ti ollut poliittinen kompromissi kolmen Itä-Suomen yliopistosta kiistävän kaupungin tyydyttämiseksi. Olkoonkin, että hallitus on löytänyt jonkinlaisia perusteita ratkaisulleen, yliopistokokonaisuutta ajatellen tällainen jako ei ole onnistunut.

Jyväskylän ylioppilaslehti
(13.11.1965)

LYHYESTI

TERVEHDYS. Olen vuonna 1953 syntynyt eli kokenut sen ajan, jolloin käyttökelpoinen tavara oli tarpeen ja vain risaa ja käyttökelvotonta vietiin kaatopaikalle.

Olin aivan järkyttynyt saadessani asuntotoimistosta kuulla, että KOAS:n asuntoihin systä tai toisesta jätetyt tavarat kyyrätään suoraan kaatopaikalle – ei ole työvoimaa eikä aikaa muuhun. Satun tietämään, miten hyvää sinne kaatikselle viedään, koska tansanialaiselle opiskelijajäystävälle lainamani huonekalut, petivaatteet, liinavaatteet, pyyhkeet, astiat, radio ym. ovat menossa kaatopaikalle. Kyseinen opiskelipoika ei ole pystynyt järjestämään niiden poiskuljetusta luovutettavasta asunnosta. Ovatko opiskelija- ja nuorisjärjestöt niin varakkaita, ettei niiden tarvitse hyödyntää vapaaehtoistyön kautta kirppismyynnillä priimatavaraa? Käytän yhteyksiäni tästä tiedottamiseen julkisesti tv:ssä.

Ikäluokalleni tämä on järkyttävää tuhausta ja maailman saastuttamista.

On väärin, että valtio tukee teidänkin järjestöjen toimintaa samalla, kun rahanarvoista tavaraa heitetään julkisesti roskeisiin.

Opiskelijat vaukkoavat ekologisesti ajattelusta ja muusta, mutta kuitenkin tällaista tapahtuu ”omalla reviiirillänne”.

Sanna-Kaisa Raivio

JOHANNES KAARAKAINEN

Kohti yhteistä korkeakoululiikuntaa

VAPAA SANA

Jyväskylän Ylioppilaslehdessä 31.1. oli uutinen yliopiston liikuntatieteellisen tiedekunnan opiskelijoiden perusteilla olevasta urheiluseurasta.

Jyväskylän korkeakouluopiskelijoiden liikuntaseura KOOLS ry onnittelee ja toivottaa menestystä uudelle perustettavalle seuralle, mutta haluaa samalla tuoda esiin muutamia toimintaan liittyviä seikkoja.

KOOLS perustettiin Jyväskylän ammattikorkeakoulun opiskelijakunta JAMKON toimesta keväällä 2010. Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta JYYn ja JAMKON erinomaisesti sujunut yhteistyö poiki ajatuksen kaikille korkeakouluopiskelijoille suunnatusta liikuntaseurasta, joka osaltaan kannustaisi Jyväskylän korkeakouluopiskelijoita liikkumaan ja samalla ajaisi eteenpäin ajatusta yhtenäisestä korkeakoululiikunnasta Jyväskylän korkeakouluopiskelijoille.

KOOLSin taival on vasta alussa, ja tämän vuoksi seura on saattanut jäädä yliopisto-opiskelijoilta huomaamatta. Tänä keväänä KOOLS rantautuu myös yliopiston kampusalueelle tiedottamaan omasta toiminnastaan.

KOOLS tarjoaa lähtökohtaisesti ns. matalan kynnyksen liikuntamahdollisuuksia, mutta tukee ja kannustaa myös kilpailutoimintaa. Mikäli halua ja intoa kilpaurheiluun on, voivat jäsenet ottaa roh-

Jylkkäri haluaa tietää, mitä lukijat ajattelevat. Lähetä mielipiteesi sähköpostitse osoitteella jylkkari@jyy.fi tai tekstiviestillä p. 045 137 1957. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

keasti yhteyttä KOOLSin johtokuntaan, sillä seura on valmis tarjoamaan tukea kyseiseen toimintaan.

Emil Myllylä

Kannattaako perustaa uusi seura, jos on olemassa jo vastaava?

Jyväskylä oli viime vuonna Opiskelijoiden Liikuntaliiton yksi alueellisista kehittämiskohteista korkeakoululiikunnan saralla. Kehitystyötä on jatkettu myös tänä vuonna ottamalla osaa Jyväskylän kor-

keakoululiikuntatyöryhmän palaveriin. KOOLS on omalta osaltaan halunnut olla mukana kehittämässä opiskelijoiden liikuntamahdollisuuksia Jyväskylässä.

Seuran perustamisessa on syytä huomioida asioita myös pitkällä aikavälillä. Riittääkö pelaajia ja aktiivisia tekijöitä vuosiksi eteenpäin? Entä yhteistyökumppaneiden rooli ja riittävyys monelle samankaltaiselle seuralle?

Kannattaako perustaa uusi seura, jos on olemassa jo vastaava? KOOLS ry:n johtokunta pohti näitä kysymyksiä useaan otteeseen ennen seuran perustamista.

Avoimella asenteella ja yhteen hiileen puhaltamisella on mahdollista saada aikaan yksi iso seura, jossa tarjotaan sekä matalan kynnyksen liikuntaa että kilpailutoimintaa sitä kaipaaville jäsenille.

Yhteen liikuntaseuraan keskittäminen vähentää resurssien hukkaamista, ja suuri jäsenmäärä luo osaltaan edellytykset sille, että rajallisia liikuntatiloja jaettaessa ei jäädä kaupungin muiden seurojen varjoon.

KOOLS toivottaa kaikki uudet jäsenet tervetulleiksi seuraan. Liikunnan iloa ja aktiivista kevättä kaikille!

Emil Myllylä

KOOLS ry:n johtokunnan puheenjohtaja
<http://kools.sportisaitti.com>
liikunta@jamko.fi

GALLUP

Arvaa vituttaako tehdä gallupia -30 asteen pakkasessa?

Miika Malkamäki
25, laskentatoimi
”Kyllä.”

Katri Tuomi
22, sosiologia
”Kyllä.”

Hilkka Paldanius
22, suomen kieli
”Kyllä.”

Miika Malkamäki
25, laskentatoimi
”Kyllä.”

Kriittinen yliopisto

Emme tarvitse kriittisyyttä, tarvitsemme ymmärrystä.

Länsimainen yliopisto on sirpaloitunut instituutio. Tiedettä tehdään omissa nurkissa työelämän ehdoilla. Kuka hyötyy vallitsevasta tilasta? Kasvatustietoksemme jakautuvat nykyään asiakkaisiin ja henkilökuntaan. Kumpikin osapuoli kuluttaa laitoksissa aikaa vain tavoitellensa jotain muuta.

Mitä tavoittelemme?

Kampuksilla on surullinen ilma-piiri, vaikka asian vakavuudelle ei

riitä tilaa. Nauru täyttää niin luentosalit kuin kahvilat. Naurammeko itsellemme vai tragedialle, jonka olemme luoneet? Kasvaminen ei ole keino tavoittaa jokin päämäärä. Mikäli kasvaminen olisi vain keino tavoitteiden saavuttamisessa, tulisi elämän päämäärä olla sovitettu. Harva meistä suostuu myöntämään, että elämän päämäärä on itse kuolema.

Kasvu on siitä hyvä itseisarvo, että se ei aseta ihmisen olemassaolulle tavoitetta. Se on lohdullinen it-

seisarvo, koska voimme navigoida yhdessä. Yhteistyö tiedekuntien välillä on ainoa keino nostaa yliopistolaitos takaisin jaloilleen. Ruokaileminen pyöreän pöydän ääressä on erityistä, sillä se ei jätä ketään nurkkaan ja kaikki läsnäolijat näkevät toistensa kasvot samasta perspektiivistä.

Kriittisyydessä on ymmärtämättömyyttä. Vain ymmärtäminen palvelee sivistystä.

Mark Bukarev

Reaaliaikaisuus madaltaa kynnystä kysyä neuvoa

Irkissä opiskelijat voivat saada nopeasti apua ongelmiinsa suoraan opettajalta

KUN JOISSAIN tiedekunnissa luetaan edelleen viikoittaiseen tapaamis-aikaan opintoneuvonnassa, on informaatioteknologian tiedekunta tarjonnut opiskelijalle mahdollisuutta reaaliaikaiseen yhteydenpitoon jo yli kymmenen vuotta.

Kun IRC-kanava #Appro perustettiin, tarkoituksena oli luoda opiskelijoille yhteyskanava, jossa opintoasioihin saa neuvoa mahdollisimman vattomasti ja nopeasti. Kyseessä on keskustelukanava, jonne tiedekunnan kursseilla ongelmia kohtaava opiskelija voi tulla kysymyksineen ja jolla opettajat, ohjaajat ja muut opiskelijat vastaavat. Myös joillakin kursseilla on omat kanavansa irkissä.

Opettaja **Tommi Lahtosen** mukaan kynnys vaivautua kysymään on irkissä pienempi kuin sähköpostin lähettämässä. Samaa sanovat #Appro-kanavalla irkkaavat opiskelijat:

<@Tinuzka> ite aina kyselen eka irkissä, jos on joku ongelma ja mahdollista saada siihen vastaus. en sähköposteja lähettele muuta ku silloin, ku henkilöä ei saa irkissä kiinni :)

RYHMÄSSÄ tapahtuvan, reaaliaikaisen keskustelun etuna on erityisesti se, että monet asiat selviävät verkoston tuen ansioista jo ennen kuin opettaja ehtii vastata. Kuinka paljon kyse onkin sitten vertaistuesta opettajan antaman neuvonnan sijaan?

<Hazor (Tommi Lahtonen)> kyllä se pääasiassa on open antamaa tukea, mutta heti mitä enempi aktiivisia on paikalla niin enempi vaaka kääntyy toiseen suuntaan.

<Hazor> jos ois tietty kriittinen massa opiskelijoita niin ne selviäis jo keskenään

IT-tiedekunnassa hyödynnetään myös esimerkiksi Facebookia ja Twitteriä kurssien tiedotuksessa.

Ne ovat olleet mukana viestinnässä vasta vähän aikaa, mutta Lahtonen uskoo niiden nousuun. IRC nimittäin tavoittaa lähinnä ne opiskelijat, jotka muutenkin käyttävät palvelua. Tämä lienee syynä siihen, että monesti uusien medioiden hyödyntäminen rajautuu yliopiston tarjoamiin palvelui-

hin, kuten Optimaan, tai äärimmillään esimerkiksi blogien käyttämiseen opetuksen tukena. Perinteikkäämpi sähköposti ja kasvokkain tarjottava tuki eivät olekaan menettäneet merkitystään.

Reaaliaikaisessa viestinnässä on kuitenkin muitakin etuja, kuten #Approkanavalla kuvaillaan:

<@Tinuzka> viime syksynä tää kanava oli tosi hyvä palautteenantokanava opettajalle kurssista ja demoista ja sit saatiinkin jotain muutoksia just esim demojen aikatauluun tai vastaavaa.

IRC TOIMII siinä mielessä kuin mikä tahansa muikin opiskelijoiden keskinäinen vuorovaikutus, että tuki ei rajoitu vain nimetyille kanaville, vaan sitä haetaan myös epävirallisilta tahoilta, esimerkiksi kaveripiirin kanavilta.

Nimimerkkien takana esiintyminen voi toisaalta hankaloittaa viestintää. Vasta viikon kanavalla ollut opiskelija antaa esimerkin:

<@hene-> kai tässä on uusille (kuten minä) ongelmana se, ettei yhtään tiedä kuka siellä nimimerkin takana

on
<@hene-> ite käytän irciä paljon, mutta ei tulis mieleenkään kysellä tän kautta opettajalta jotain

<pihlaja (toimittaja)> johtuen tosta nimimerkkiasiasta vai ihan muuten?

<@hene-> hmm, siitä kyllä. koen jotenki hankalaks lähteä selvittää että kuka täällä on ope jne :) ja jostain syystä oletan, että opettajat on harvoin paikalla vastailemassa

Moni näkeekin tukiverkoston hyödyntämisen nimenomaan opiskelijälähtöisenä:

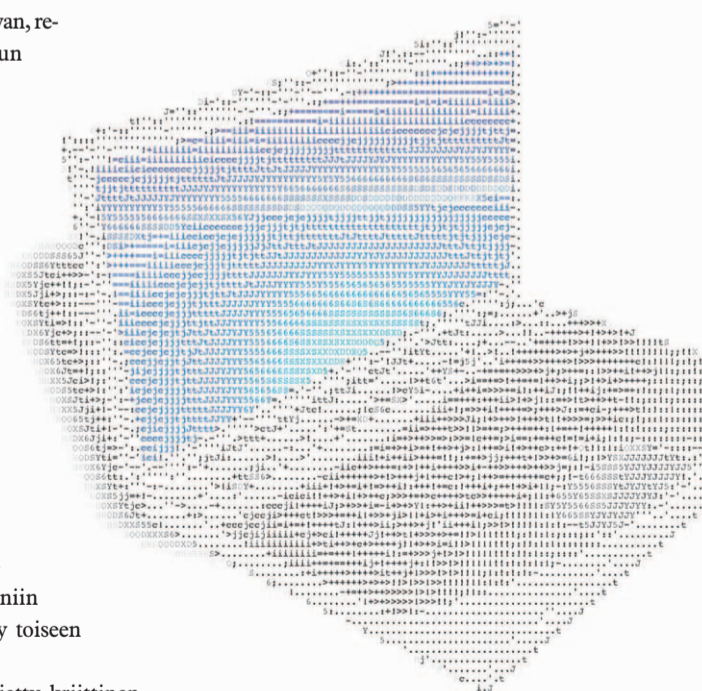
<Maakuth> sitä tapahtuu kyllä varmaan melkeinpä joka kurssilla, että opiskelijat selvittelee keskenään irkissä

<Maakuth> esim. itselleni selvisi muuan sivuopintokokonaisuuden ilmoittautumisdeadline irkissä ;)

<Maakuth> ja myös se, että se oli mennyt umpeen jo viikkoja takaperin...

Riikka Valtonen

Haastattelut on tehty IRC:ssä ja ne esitetään sovelluksen näyttämässä muodossa.

FAKTA

- IRC on reaaliaikainen, maailmanlaajuinen keskustelupalvelu, jonka kehitti oululainen Jarkko Oikarinen vuonna 1988.
- Keskustelu on mahdollista sekä ryhmissä kanavilla että yksityisesti käyttäjien välillä ("priva")
- Kansainvälistä mainetta IRC

saavutti vuonna 1991, kun sen kautta välitettiin reaaliaikaisesti Persianlahden sodan tuoreimmat tapahtumat muulle maailmalle.

- Lisätietoja ja käytännönohjeita osoitteessa: <http://appro.mit.jyu.fi/doc/tyovaline/irc/>

JYYPÄÄ

Kirjoittaja on JYYn hallituksen jäsen.

Joachim Kratochvil

Valittaminen on välittämistä

MIELIIMME KASAUTUU ajan mittaan monia tunteita ja mielipiteitä, joiden purkaminen on välillä vaikeaa. Vaikeneminen mieltä painavista asioista voi tuntua tuolloin helpommalta kuin niistä ääneen puhuminen. Ääneen puhuminen vaatii uskallusta ja rehellisyyttä sekä itselleen että toisille ihmisille. On turha painaa ongelmia villaisella ja toivoa, että ne häviäisivät. Yleensä vaikenemistaktiikan tulos on päinvastainen, ja ongelmat kasvavat sen seurauksena tarpeettoman suuriksi.

Vaikeudesta huolimatta, tai ehkä juuri sen takia, asioiden äänen lausuminen ja niistä valittaminen antavat kuitenkin samanaikaisesti äärimmäisen vapauttavan tunteen. Tästä on kyse myös JYYn järjestämässä Valitusviikossa.

VALITUSVIIKON päätarkoituksena on valittaa asioista, jotka mielestämme ovat pielessä yliopistossamme. Klassikkoaiheena on korostunut se, mikä koulutuksessamme mättää: opiskelijaelämän yleinen kurjuus, heikot opiskelutilat ja kasvisruuan ravintoarvojen heikko taso, näin muutama aihe mainitakseni.

Rajaus on kuitenkin nimellinen, sillä aivan yhtä hyvin saamme valittaa siitä, mitä tapahtuu yhteiskunnassamme tai arjessamme. Valittaminen vaatii reflektiota – tietoisuutta omista heikkouksista ja muiden heikkouksista. Purkamisen lisäksi on olennaista, että löydämme jonkin tavan ratkaista ne ongelmat, jotka tiedostamme.

VALITTAMINEN nähdään usein negatiivisena asiana. Sitä se ei kuitenkaan missään nimessä ole. Näen itse valittamisen ajavan henkisen ilmapuntarin asemaa, jossa hennoimmat värähdykset määrittävät mielialan suunnan. Epäkohtien mittareina eivät toimi tekniset laitteet vaan kaikista instrumenteista herkimmat – me ihmiset. Valittamisessa saamme tietää lopultakin meille kaikista tärkeimmät arvot, halut ja toiveet. Valittaminen kertoo siitä, että jokin asia on meille niin tärkeä, että jaksamme nähdä vaivan miettiä, kuinka asioiden tulisi olla. Valittaminen on lopultakin välittämistä meille tärkeistä asioista.

EPÄKOHTIEN NOSTAMINEN esiin on olennaista, jotta saamme asiat muuttumaan. Muutos lähtee itsestämme, ja valittaminen kannattaa aina. Valitusviikot vietetään 7. – 18.3. ympäri kampusta. Voit valittaa epäkohdista myös JYYn nettisivujen kautta.

Yleisavustukset haettavissa

JYY JAKAA yleisavustuksia tänä vuonna 15 800 euroa. Avustus on tarkoitettu aine- ja harrastejärjestöjen, osakuntien sekä edustajistoryhmien toimintaan.

JYY on laatinut kriteerit avustamiseen. Esimerkiksi edustajistoryhmälle ei myönnetä tukea, jos se toimii osana jonkin puolueen organisaatiota.

Hakemukset on toimitettava JYY:n keskuksistoon jäsenpalvelusihteeri **Maria Liljalle** 31.3. klo 12 mennessä. Hakulomakkeet löy-

tyvät JYY:n nettisivuilta.

Järjestöjen kertaluontoisten kulu- jen kattamiseen tarkoitettu projektiavustus on haettavissa ympäri vuoden. Viime vuonna määrärahas- ta puolet jäi käyttämättä hakemusten vähäisyyden vuoksi. Tänä vuonna rahaa on varattu 2 500 euroa, josta yksittäiseen projektiin voidaan myöntää enintään 500 euroa.

Lisätietoja saa **Maria Liljalta** sekä hallituksen järjestövastaavilta **Mikko Punkarilta** ja **Virve Särkältä**.

Joachim Kratochvil

Ääneen puhuminen vaatii uskallusta ja rehellisyyttä sekä itselleen että toisille ihmisille.

Teatteriesityksen nimeä kantava kyltti nostetaan lavan yläpuolelle yli viiden metrin korkeuteen. Lavastaja Mikko Saastamoinen (vasemmalla) ja valaistusestari Jari Granlund ovat tärkeässä roolissa esityksen visuaalisen ilmeen kannalta.

Ennen ensi-iltaa

Jylkkäri kurkisti kulissien taakse nähdäkseen, mitä kaikkea teatteriesityksen tekoon tarvitaan.

Teksti ja kuvat: Johannes Kaarakainen

Kolme viikkoa *Maaria Blomman* ensi-iltaan. Vaikka työtä on vielä paljon jäljellä, alkaa näytelmä vähitellen saada lopullisen muotonsa. Lavasteet ovat pian käyttökunnossa, näyttämörakenteet kasattuina ja naispääosan esittäjäkin kruunua vaille vaetetettu.

Kuukausien suunnittelun ja valmistelun huipentumana on ensi-ilta, jossa näytelmäproduktio kaikki palaset lopulta nivoutuvat saumattomaksi kokonaisuudeksi. Työprosessia ajatellen syntyy kuitenkin eräänlainen illuusio. Yksittäisen katsojan eteen avautuu näytelmän aikana vain murto-osa teatterimaailmaa, jonka laidoille jää todellisuudessa

paljon näkymätöntä, piilotettua työtä.

Jyväskylän Ylioppilaslehti kävi tutustumassa kasvoihin teatterin kulissien takana ja selvitti mitä näytösten ulkopuolella tapahtuu.

Teatteri mainostaa tiedotteessaan *Maaria Blomman* olevan hurmoshenkinen ja karnevalistinen esitys. Karnevaalitunnelma saadaan aikaan viisihenkisen orkesterin, kamarikuoron ja erikoisten lavastusratkaisujen ansiosta. Esitystä varten lavan yläpuolelle nousee sirkushenkinen valaistu nimikyltti. Lisäksi esiintymislava sekä osa katsomosta on yhdistetty lippusiimalla.

Jyväskylän kaupunginteatterin tiedottaja

Sirkka Helke kuljettaa minua ensimmäisellä käynnilläni kerroksesta toiseen läpi teatterin. Itse näyttämön ja yleisölle avointen aulatilojen takaa paljastuu sokkeloinen kompleks, joka muistuttaa monimuotoisuudessaan lähinnä miniatyyrikokoista kaupunkia.

Alvar Aallon suunnittelema rakennus pitää sisällään laajan kirjon eri alojen työtiloja kampaamosta ja verstaasta aina toimistoihin ja näyttelijöiden henkilökohtaisiin pukuhuoneisiin asti.

Vakinaista henkilökuntaa Jyväskylän kaupunginteatterilla on 65 henkilöä, joiden lisäksi produktioissa vieraillee ohjaajia, lavas-

tajia, pukusuunnittelijoita, muusikkoja sekä muuta henkilöstöä. Teoksen laajuudesta riippuen työryhmän kokoonpano vaihtelee paljon. Pienimmillään näytelmää tehdään muutaman hengen voimin, mutta suurimmissa esityksissä mukana on useita kymmeniä työntekijöitä.

”*Maaria Blomman* työryhmässä on mukana noin 50 ihmistä. Teknistä henkilökuntaa ja suunnittelevia henkilöitä on produktioissa aina mukana enemmän kun näyttelijöitä”, Helke kertoo.

Seuraavalla aukeamalla on esitelty osa teatteriesityksen taustalla ahertavista työntekijöistä.

Maaria Blomman lavasterakennelma on poikkeuksellinen, sillä se ulottuu muutaman penkkirivin verran katsomon puolelle. Lavasteet joudutaan purkamaan paikaltaan jokaisen näytelmän jälkeen. Näyttämömies Antero Lahtisella ja näyttämöestari Pasi Leinosella riittää töitä myös ensi-illan jälkeen.

VASEMMALLA. Maaria Blomman sirkushenkisten lavasteiden keskipisteenä toimii värikäs näyttämörakennelma, jonka huoltoon osallistuu metallimiehenä työskentelevä Reijo Luomaa. Käytännössä Luomaa tekee metallitöiden lisäksi paljon muutakin. Hän osallistuu muun muassa puutöihin sekä maalaamiseen.

Valmistavissa harjoituksissa näytelmä käydään kokonaisuudessaan läpi keskeytyksittä. Väliajalla ohjaaja Laura Jäntti esittää ajatuksiaan näytelmän äänitehosteista.

YLHÄÄLLÄ. Näyttelijä Marja-Liisa Minkkisen meikattavana.

OIKEALLA. Ompelija Terttu Honkosen työskentelee kolme muuta miehen paitoja.

VASEMMALLA. Ympäristösuunnittelija Mikko Saastamo on mukana näyttämömiesten työssä näyttämömiesten etenemistä.

töksen jälkeen, minkä vuoksi näyttä-

ritta Viitamäki valmistautuu harjoitampajaan-maskeeraaja Minttu

u Honkonen viimeistelee näyttämön lisäksi pukujen ja asusteiden parissa ompelijaa, pukusuunnittelija sekä

ö näytelmää varten rakennetaan la-isen (keskellä) valmistaman pienoispohjalta. Saastamoinen toimii yhteiskanssa ja seuraa paikan päällä töi-

Puuseppä Henry Vataisen mukaan teatterin lavasteiden tulee olla erityisen lujaa tekoa. "On tilanteita, joissa näyttelijä saattaa heilua pöydän päällä – sellaista käyttöä eivät tavalliset kalusteet kestä. Yleensä valmistammekin rekvisiitan alusta loppuun saakka itse."

Puvustamossa ompelijana työskentelevä Pirjo Järvi askartelee Maaria Blomman naispääosan esittäjä Raisa Vattulaista varten kruunua.

Valaistumestari Jari Granlund suunnittelee ja rakentaa näytelmän valaistuksen. Granlundin suunnitelman pohjalta ohjelmoidaan sarja makroja, jotka ajetaan esityksen aikana kohtauksittain läpi. "Yllätyksiä tulee silti aina. Olen saattanut ajoittaa makron alun tiettyyn kohtaan repliikkiä, ja kun näyttelijä unohtaa välistä lauseen, on kyettävä nopeisiin muutoksiin."

VAPAALLA

Kampaamon
tulevaisuus
oli hiuskarvan
varassa.

**Wickström naurattaa
Ilokivessä**

Seisomapaikkaklubi tuo maaliskuun 12. päivä Jyväskylään neljä stand up -koomikkoo. Ilokiven mustassa laatikossa esiintyy **MC Riku Sottinen, André Wickström, Anitta Ahonen** ja **Henric Chezek**. Näytökset alkavat kello 18.30 ja 22.00.

KAMPUS KINO

Ti 1.3. kello 19
Janus Metz:
Armadillo
(Tanska 2010)

Tanskassa suursuosiota niittänyt dokumentti kertoo maan rauhanturvaajien kokemuksista Afganistanissa. Sekasortoisen Afganistanin sattumanvarainen väkivalta – mitä aitoja tilanteita kuvanneet käsivara- ja kypäräkamerat eivät pelkää näyttää – koskettaa sotilaiden ohella myös siviilejä. Paikallisväestö joutuu tasapainoilemaan rauhanturvaajien ja talebanien välillä ja ottamaan samalla vastaan pahimmat iskut.

Shokeerava dokumentti räjäyttää Afganistanin kimurantin tilanteen katsojan silmille herättäen takuuvarmasti vastakaikua. Armadillo palkittiin viime kesänä Cannesissa Semaine de la Critique -palkinnolla.

Ti 8.3. kello 19
Jean-Pierre
Jeunet: Mic Macs
(Ranska 2009)

Amélie-elokuvallaan suursuosiota saanut **Jean-Pierre Jeunet** sai tyyliniekan statuksen alun perin jo **Marc Carotin** kanssa ohjaamalla tummasävyisillä fantasioilla *Kadonneiden lasten kaupunki* ja *Delicatessen*.

Herttaiseen naivismiin luottava hulvaton *Mic Macs* kertoo videovuokraamossa työskentelevästä Bazilista, joka eräänä kauniina päivänä saa harhaluodin otsaansa kesken elokuvankatselun. Päähenkilö selviää, mutta luoti jää hänen päähänsä, ja onnettomuuden takia hän menettää työpaikkansa.

Erinäisten vaiheiden kautta Bazil löytää uuden perheen kodittomien yhdistyksestä. Luoti-päinen pasifisti Bazil aloittaa porukkansa kanssa operaation kahden suuren asetehtaan tuhoamiseksi.

Elokuvassa ahneet asekauppiat ja solidaariset kodittomat näyttävät herkullisina sarjakuvahahmoina karikatyyreinä.

Kotiappron lyhyt

**Opiskelijabileiden
järjestämisessä
vain mielikuvitus
on rajana.**

VIIDELTÄ tammikuuisena perjantai-iltapäivänä Jyväskylän yliopiston opiskelijoista koostuva ystäväporukka soittaa kasvatustieteitä opiskelevan **Roosa Huovisen**, 20, ovikelloa Keskussairaalan tiellä.

Tätä iltaa on odotettu kauan ja illan kulku on tarkkaan suunniteltu. Reilussa kuudessa tunnissa on tarkoitus kiertää läpi kaikkien ystäväporukkaan kuuluvien kodit, ja jokainen tarjoaa vuorollaan kaikille itse valitsemansa juomat.

Pääasiassa toisen vuoden kasvatustieteiden opiskelijoista koostuva kaveriporukka sai idean kotiappronimellä kulkevista juhlista jo viime kesänä, kun fuksivuoden aikana tiiviiksi hioutunut kaveriporukka vietti kesää eri paikkakunnilla.

KOTIAPPRO on saanut inspiraationsa yhdeltä Jyväskylän suurimmalta opiskelijatapahtumalta, Kauppakadun Approlta. Kotiapprossa tosin kierretään Jyväskylän keskustabariin sijasta ystäväporukan koteja.

Kotiappron ideana on rikkoo perinteistä ”etkoilta baariin” –kaavaa, kokeilla jotain uutta ja samalla vierailulla kaveriporukan jäsenten uusissa kodeissa.

Ja mikä parasta, kukaan ei joudu yksinään ongelmiin naapureiden kanssa sillä rellestys tapahtuu tasapuolisesti kaikkien kodeissa.

Huovinen on valmistanut vierailleen mojitoja ja ilmassa on innostuksen ja odotuksen tunnelmaa.

”Tätä iltaa on odotettu, nyt nostetaan malja kotiapprolle”, Huovinen hehkuttaa avajaispuheessaan.

Huovisen tarjoilemat mojitoja on nautittu ja on aika siirtyä kotiappron toiseen kohteeseen, kasvatustieteilijä **Ammi Mikanderin**, 22, kaksioon Mäki-Mattiin.

Ammi tarjoilee vierailleen tammikuuisen pakkassään pelastukset, kuumat minttukaakat maustettuna vaahtokarkeilla.

Koska kotiapprossa siirrytään paikasta toiseen samassa porukassa, ei juomien valmistuksesta oteta stressiä. Ammi tosin on järjestänyt itsel-

Miina
Väisänen

Te olette niin mahtavia ja te tunnette mut läpikotaisin. Vaikka mulle nyt sattuisi jotain, te osaisitte kertoa mun elämästä lähes kaiken.

leen apulaisen. Poikaystävä **Juuso** tarjoilee tottuneesti porukalle popcornia.

Pian otetaan suuntaa kolmatta pyräkkiä, rohkeimmat naukkailevat matkalla lämmikettä omista pulloistaan.

Vapaudenkadulla emännöivät luokanopettajaopiskelija **Jenni Luoto**, 22, sekä kasvatustieteiden opiskelija **Maria Anttila**, 22. Kun emäntiä on kaksi, on myös juomia tarjolla tuplasti.

Ensin aloitetaan raikkailla mangosmoothieilla ja jälkiruuksi nautitaan tujakat minttupaukut. Erityisesti minttupaukut ajavat asiansa ja kotiapproilijoissa on havaittavissa ensimmäisiä hiprakan merkkejä.

TÄMÄ JYVÄSKYLÄN yliopiston yhdistämä ystäväporukka on pitänyt yhtä jo lähes pari vuotta. Jo heti fuksivuoden alussa porukka muotoutui tiiviiksi kokoonpanoksi. Mitä opiskelu olisikaan ilman ystäviä?

Monet muuttavat kotikaupungeistaan Jyväskylään opintojen perässä, ja opiskelukavereista muodostuu monelle perheen kaltainen turva-verkko. Jenni Luoto on kokeillut elämää Jyväskylässä myös ilman tuttua kaveriporukkaa. Hän vietti viime kesän Jyväskylässä kesätoissa, kun muut suuntasivat eri puolille Suomea töiden perässä.

”Kyllä aluksi pelotti, mitä kesästä tulee ilman tätä porukkaa. Tiiviin kaveriporukan jättämä sosiaalinen aukko piti täyttää, ja piti tavallaan nähdä vaivaa vapaa-ajan eteen”, Luoto muistelee.

Kasvatustieteen opiskelijat Saara Kaksonen, Ella Valkola, Roosa Huovinen ja Jenni Luoto ovat mukana järjestämissä kotiappro-juhlissa.

ON AIKA JATKAA matkaa kotiappron ainoan miesvahvistuksen, terveystieteitä opiskelevan **Ville Niemmen**, 22, luokse Kauppakadulle. Miehekkääseen tyyliin Niemi tarjoilee ystävilleen oluet suoraan tölkeistä. Naiset eivät ylläty, koska Niemi tunnetaan oluen ystävä.

Kun tölkit on tyhjennetty, on aika startata kohti appron viidettä kohdetta. Kasvatustieteilijä **Sanna Erosen**, 21, luona Yliopistonkadulla nautitaan appelsiiniboolia. Booli on Sannan bravuuri, ja sen tujakka terästy nostattaa porukan selväpäi-

simmätkin juhlatunnelmaan.

Matka jatkuu Yliopistonkatua alaspäin kohti niin ikään kasvatustieteitä opiskelevan **Miina Väisänen**, 22, kotia. Väisänen on järkeilyt, että tässä vaiheessa pieni piristys tekee varmasti terää ja hän sekoittaa vierailleen kossubatteryt.

Kotiappron suunnitelmaan kuuluu, että jokainen pitää kodissaan puheen. Kuten lähes kaikki muutkin, Miinakin päätyy puheessaan ylistämään rakasta ystäväporukkaa.

”Te olette niin mahtavia ja te tunnette mut läpikotaisin. Vaikka mul-

Aleksis Kivi JYT:n käsittelyssä

Jyväskylän ylioppilasteatteri tuo lavalle **Veijo Meren** kirjoittaman näytelmän **Aleksis Kivestä**.

Kivi, kuten monet muut suomalaiset miehet tänäkin päivänä, tarttui helposti pulloon vaikeuksien kohdassa. Ja vaikeuksia riitti. Kivi oli ai-

kaansa edellä eikä yhteiskunta ollut vielä valmis hänen rohkeisiin kuvauksiin tavallisten talonpoikien elämästä.

Jyväskylän ylioppilasteatterin Veijo Meren näytelmän on sovittanut ohjaaja **Kirsi Sulonen**.

Helmikuun lopulla ensi-iltansa saanut *Aleksis Kivi – tarina eräästä miehestä* pyörii ylioppilasteatterin näyttämöllä koko maaliskuun ajan.

Joose Keskitalo Vakiopaineessa

Joose Keskitalo & Kolmas maailmanpalo keikkailee Jyväskylässä Vakiopaineessa perjantaina 4.3. Yhtyeen helmikuun puolella välissä julkaista levy *Maan näkyjä* koostuu pääosin liveäänityksistä.

Levyn arvostelu jää *Jylkkäri*ssä ti-

lanpuutteen vuoksi seuraavaan numeroon, mutta arvostelija moittii intensiiviseksi ja hurjaksi kuvaamaan levyä siitä, että taltioitu keikkatilanne jättää levykuulijan ulkopuoliseksi.

Kenties tilanne on korjattavissa keikkatilanteeseen osallistumalla. Vakiopaineen keikka alkaa jo kello 21.30.

t oppimäärä

JOHANNES KAARAKAINEN

n, Hanna Lehikoinen ja Sanna Eronen kurkottavat kohti Jenni Luodon tarjoilemia minttushotteja kaveriporu-

le nyt sattuisi jotain, te osaisitte kertoa mun elämästä lähes kaiken.”

Illan toiseksi viimeiset juomat tarjoilee lakritsifaniksi tunnustautuva kasvatustieteilijä **Saara Kaksonen**, 22. Kaksonen tarjoilee ystävilleen lakushotteja ja jatkaa puheessaan siitä, mihin Väisänen lopetti.

”Ilman teitä Jyväskylä ei tuntuisi kodilta”, Kaksonen sanoo, ja drinkkien herkistyttämä ystäväporukka kyynelehtii vieressä.

KOTIAPPRO huipentuu **Hanna Lehikoinen**, 20, ja **Ella Valkolan**, 21,

kotiin Kävelykadun koillispuolelle. Loivaa siksakkia kävelevä porukka on napannut nakkioskilta mukaan hiukopala.

Ei ole ihme että rasvainen ruoka houkuttaa, onhan drinkkejä kumottu jo liki kuusi tuntia. Juhlatunnelma ja desibelit ovat korkealla, mutta naapurit toivovat kotiappron päättyvän pian. Onneksi on ehditty edetä viimeiseen kohteeseen ennen kuin huomautukset alkavat.

Muutenkin ilta on suhteellisen onnistunut, vaikka humaltuneessa kaveriporukassa draamakohtauksil-

takaan ei täysin välttyä. Koska kotiappon olisi halunnut osallistua enemmänkin porukkaa, oli illanvietto rajattava vain ydinporukan tapahtumaksi, eikä mielipahalta välttytty.

Illan viimeiset juomat kruunaavat illan persoonallisuudellaan: tarjolla on Anteroiksi nimetyt viinapaukut, joissa lilluu kirsikkatomaatit. Lehikoinen ja Valkolan puheet tiivistävät ystäväporukan hengen: he pitävät puheet yksitellen kaikille osallistujille.

Anniina Korpela

JÄLKIKIRJOITUS

Kirjoittaja on Jylkkärin toimittaja

Juha Korhonen

Fanittamisen kaava

YLIOPISTO-OPISKELIJAT rehvestelevät mielellään avarakatseisuudella, mutta kysykääpä heiltä makuasioista. Moni paljastuu faniksi.

Fanittaminen etenee usein samaa polkua. Kaava on helppo soveltaa musiikin kuuntelijoihin, mutta tilalle voisi laittaa melkein mitä tahansa: ruokalajit, harrastukset, matkakohteet, urheiluseurat, televisiosarjat, alkoholi-juomat tai elokuvat.

KAIKKI ALKAA tulokasvaiheesta, jossa uusi tyyli potkaisee, ja siitä kerätään innoissaan tietoa. Oma mieltymys esitellään vahvasti esimerkiksi julistamalla, että hevi on paskimmillaankin parasta.

Genren opiskelu johtaa puritanismiin, jonka saavutettuaan harrastaja tuntee tyylisuuntansa merkkipaalut ja uusimmat omakustanteet. Puritaanit virnuilevat huvittuneina niille, jotka ovat vasta noviiseja. Samalla he halveksivat valtavirran roskaa ja vähättelevät muita tyytlejää. Listoille nouseva puritaanin vanha suosikki on hänen mielestään myynyt sielunsa kaupallisuudelle.

Juha Korhonen

PURITAANIUDEN jälkeen edessä on kaksi tietä. Fanittamisesta voi tulla elämäntapa: silloin fiilistelään Dingoa vielä 2010-luvulla tai väitetään, että hyvää musiikkia tehtiin vain 1970-luvulla. Yleensä näin käy, jos fanituksen kohde on jäänyt taka-alalle elämässä, ja sen tilalle on tullut esimerkiksi työt, jooga tai ruoanlaittoharrastus.

Toinen tie on kyllästyminen. Vanhat suosikkilevyt ja bändipaidat pölyttyvät kaapeissa, mutta roskiin niitä ei raaski heittää.

Yllättäen kaikki radiosoittoa saavat biisit eivät enää vihastuta ja jokin uutuuksista voi jopa kiehtoa.

On alkanut matka kohti avarakatseisuutta makuasioiden suhteen.

Fanittajien ulkopuolelle jäävät vielä elitistit. Elitisti halveksuu valtavirtaa puritaanien tavoin, mutta on silti laajakatseisempi. Hän tuntee genret ja poimii niistä helmet. On tärkeintä, etteivät muut tiedä niistä vielä mitään.

Usein elitisti on kulkenut fanituspolkunsuunsa jo ala-asteella, mutta hän ei puhu nuoruuden ihastuksestaan ysäriteknoon.

SPOTIFYN JA YOUTUBEN aikakaudella musiikkia on saatavilla niin paljon ja helposti, että fanittamisen kiertokulku saattaa olla vuosia, jopa vuosikymmeniä nopeampaa kuin aiemmin. Parhaimmillaan kylläystymispiste saavutetaan kuukausissa, jopa viikoissa.

Maailman pienentyessä vaihtoehtoja on kaikessa muussakin – ruoassa, harrastuksissa, leffoissa – jatkuvasti enemmän.

Pelkästään Saarioisten jauhelihapizzoja syövä, aina mustiin farkkuihin pukeutuva Metallicaa kuunteleva Liverpool-fani ei tietenkään ole huono ihminen, mutta joskus ihmetyttää, miksi jotkut eivät halua nähdä valinnoilleen edes vaihtoehtoja.

Yllättäen kaikki radiosoittoa saavat biisit eivät enää vihastuta.

Aika ottaa ohjat omiin käsiin?

18 vuoden jälkeen vastaat itse omista asioistasi. Myös raha-asioistasi ja vakuutuksistasi. Kun on aika ottaa ohjat omiin käsiin, löydät käytännölliset neuvot yhdestä osoitteesta: op.fi/memo

Yhdessä hyvä tulee. op.fi

Kansallistunnetta vuonojen maasta

DIVARIN
HELMI

Rolf Mortén & Tanssiyhtye Sir:
Olen norjalainen (Omakustanne 1992)

ITALIALAISISKELMÄ *L'Italiano* tuli tunneksi Suomessa vuonna 1983, kun **Kari Tapio** levytti sen nimellä *Olen suomalainen*. Kappaleen eteläeurooppalainen alkuperä ei ole haitannut sen mainetta suomalaisten kansallistunteen nostajana, sillä Kari Tapion tulkinta ja **Raul Reimanin** teksti henkivät vahvaa sivistäisyyttä.

Olen suomalainen on päätyntä myös lukuisien muiden versiointien kohteeksi, kuten suosituille iskelmille yleensä käy. Hämmäntävin tulkinta lienee norjalaisyyntyisen **Rolf Morténin** versio, jossa klassikkoiskelmä tulkitaan nuotin vierestä ja paksulla norjalaisaksentilla laulaen.

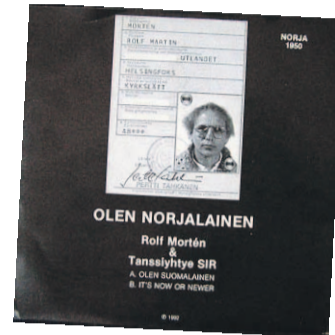
TIETOA ROLF MORTÉNISTA löytyy hyvin vähän, joten on keskityttävä musiikkiin. Norjalaismies tulkitsee suosikki-iskelmän tavalla, joka ei muodosta suurta uhkaa Kari Tapion version asemalle.

Kappale alkaa oikeaoppisesti laululla ilman säestystä, mutta Mortén hukkaa jo ensimmäisillä oikean sävellajin sen verran pahasti, että orkesteri tulee mukaan aivan eri sävelestä.

Kappaleen kuluessa unohtuvat välillä sanat, välillä melodia ja paikoin suomen kielen lausuminenkin, mutta Mortén päästelee pikkuvioista välittämättä kappaleen loppuun.

B-puolen tulkinta **Elvis Presleyn** hitistä *It's Now Or Never* jatkaa *Olen suomalaisen* linjoilla, joten levyn taiteellinen anti jää vähäiseksi.

On silti hienoa, ettei Mortén anna heikkouksiensa häiritä, vaan levyltä huokuu laulamisen riemu. Mortén upottaa kaikki iskelmälaulajien maneerit tulkintoihinsa, vaikka mies tietänee itsekkin, että hänen laulutaitonsa on toiselta planeetalta ammattilaisiin nähden.

SINGLEN KANSITAIDE on koonaan oma lukunsa, sillä pääosaa siinä näyttelee Rolf Morténin suomalainen ajokortti. Ehkä *Olen suomalainen* -kappaleen on katsottu olevan suomalaisille niin pyhä, että kappaleen levyttävän henkilön täytyy todistaa olevansa Suomen kansalainen. Toinen vaihtoehto on se, että AB-ajokortin ajaminen on nähty saavutukseksi, jota ei kannata piilotella turhaan.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

ARVIOT

Kova kuin kivi
Ohjaajat: Joel Coen, Ethan Coen.
Pääosissa: Jeff Bridges, Hailee Steinfeld, Matt Damon.

Joel ja **Ethan Coenin** uusien elokuva *Kova kuin kivi* pohjautuu **Charles Portisin** romaaniin, joka kertoo isänsä murhaajan takaa-ajoon ryhtyvistä 14-vuotiaasta Mattie Rossista. Avukseen tyttö palkkaa viinaanmenevän sheriffin, ja kolmanneksi mukaan lyöttyä märkäkorvainen Texas Ranger.

Kirja käännettiin elokuvaksi jo vuonna 1969, jonka pääosasta **John Wayne** sai vihdoin Oscarinsa lännenelokuvien huojuvana sankarina. Vanhempi elokuva on hiukan uskollisempi romaanille, mutta Coenin veljesten versio vangitsee paremmin kirjan uhkaavan tunnelman ja synkän huumorin.

Uuden version näyttelijätyötä on ilo katsella. **Jeff**

Bridgesille voisi povata juopon sheriffin roolistaan Oscaria, ellei hän olisi voittanut sitä vasta viime vuonna juopon kantritähden roolistaan leffassa *Crazy Heart*. Myös etsintäpartion muut jäsenet, **Matt Damon** ja nuori **Hailee Steinfeld** ansaitsevat kehujaa. Erytistunnustus täytyy lisäksi antaa **Barry Pepperille**, joka toistaa **Robert Duvallin** 40 vuotta aiemmin tekemän roolin erittäin robertduvallmaisesti.

Coenin veljesten ohjaustyö on realistisempaa kuin koskaan aikaisemmin. Maisemat ovat karuja ja kauniita, ihmiset karuja. Ylimääräinen draama on siivottu pois. Asiat vain tapahtuvat, jonka jälkeen elämä jatkuu tai ei jatku, riippuen siitä, kummalla puolella aseensa piippua seisoo.

Juha Stenholm

"Uhkaava tunnelma ja synkkää huumoria."

LCMDF: Love & Nature
Sony Music

Pari vuotta sitten Le Corps Mince de Françoise oli yksi maailman lupaavimmista yhtyeistä, ainakin jos hypetyksen määrää oli uskominen. Parissa vuodessa ehti kuitenkin tapahtua paljon. Levyä ei kuulunut, manageri erotettiin, kosketinsoittaja jätti **Emma** ja **Mia Kempaisen** jatkamaan duona ja nimi vaihtui LCMDF:ksi. Hetken aikaa vaikutti siltä, että bändi kuoppattaisiin hiljaisuuden vallitessa, mutta nyt siskokset ovat palanneet hartaasti odotetun *Love & Nature* -debyytin kera.

Levy ensimmäinen puolikas on tuoretta, villiä, röyhkeää ja kansainvälistä elektroa, jota on nautinto kuunnella. Parhaina esimerkkeinä rantahiekkanlämmän *Future Me*, sekä takuuvarmasti päähän soimaan jäävä *Gandhi*. Puolenvälin jälkeen iskee kuitenkin uu-

pumus, valitettavasti, ja b-puoli tuntuu a-puolen lahjattomalta äpäräsiskolta, joka jää vain toistamaan jo kerran kuultuja maneeereja.

Joissain piireissä on varmaan yhtä muodikasta vihata LCMDF:ää kuin joissain toisissa piireissä sitä rakastaa. Levy ei missään nimessä ole kuitenkaan huono, ja piirin ulkopuolelle jättäytyneille se tarjoaa mukavaa ja kevyttä vuoden 2011 taidekoulushittiiä. Sopii loistavasti taustamusiikiksi etkoille, tai tanssittavaksi trendikkäässä yökerhossa, ellei sitten satu olemaan liian Cool and Bored.

Juha Stenholm

"Vuoden 2011 taidekoulushittiiä."

IN ENGLISH

Average wage in Finland was
2 940 euros per month in 2009.

Stat.fi

Lessons in cultural assimilation

JOHANNES KAARAKAINEN

Local bartender gives advice
to his fellow immigrants

"I'D LIKE TO imagine that both of these great-grandfathers would be shocked to find out that I've moved back to Finland. I don't think they would've ever dreamed that", says Willie Männikkölahti sipping his coffee in the bar Vakiopaine.

Willie just received Finnish nationality a few weeks ago. Two of his great-grandfathers immigrated to the United States from Finland back in the 19th century. One of them – Willie's mother's mother's father – used to write columns for *Amerikan Uutiset*, which is one of the original Finnish-American Newspapers.

WILLIE IS WRITING about his experiences in his new homeland as well. He has a blog and he writes articles for the New World Finn – one of those Finnish American newspapers in the US. Now he is also writing pieces for *Jylkkäri*.

"I'm referring to them as Finnish Cultural Assimilation Lessons. Just some little things that I've noticed that can make a foreigners life in Finland that much easier. Especially if the foreigner is planning on staying here a little longer and wants to get as much out of living in Finland as possible", explains Willie Männikkölahti, or Willie Lahti as in his writer name.

In his blog Willie has written about decoding Finnish potato bags, public defecation and also quite a lot about Finnish popular music.

"One of the things that I really truly

believe is that one of the best ways to get inside a culture that isn't your own is through popular cultural references. Especially through the music", he says.

He tells he's "gone out of his way" listening to Finnish artists who have made some sort of impact on the Finnish psyche.

"A lot of times they are things you're not going to pick up just hanging out with Finnish people in a bar, but on the other hand, you might notice how a song affects somebody when you're sitting together in a cafe or a bar somewhere. Then that song is definitely worth looking into", he urges.

His examples of influential Finnish artists include **Rauli Badding Somerjoki**, **Irwin Goodman** and Leevi and The Levings' songwriter **Gösta Sundqvist**.

"Badding's *Paratiisi* feels like summer to me. When you have lived in Finland for a while you definitely realize how important summer is for the Finnish psyche", says Männikkölahti.

His advice to immigrants is to learn at least some Finnish. Popular Finnish music offers valuable help in that as well.

"Not only you are motivated to learn the language because you want to know what's going on in the songs, but you're also going to understand things about the culture you're living in", he says.

He currently works at bar Vakiopaine. He also paints in a studio at Kiväärtehdas. He is now doing his Master's degree in English. As a part of his graduation thesis he's translating the

Willie Männikkölahti thought he was Finnish until he came to Finland and realized he's a "mamu".

novel *Äidin hauta – Mother's Grave* – by a local author **Keijo Siekkinen** in English.

"I guess the plan is I'm writing a graduate thesis about dealing with cultural references in Finnish to English translation", says Männikkölahti.

WILLIE LIVED between the two countries for a couple of years before he finally got married and came to stay in Jyväskylä in 2005. His son **Reino** was born a year and a half ago.

He has a Bachelor's degree in Scandinavian Languages and Literature from the University of Minnesota. It took him eight years to complete his degree, because he was already working as a bartender back then.

"After that I was actually making such good money tending bar that I didn't bother to continue my education or look for work in my field", says Männikkölahti.

He's not going to abandon his bartending career even after he has

completed his studies in Jyväskylä.

"My plan is to become the most overeducated bartender in the city of Jyväskylä. I've been bartending so long that I know this is what I like to do. It's a good job. It fits my personality perfectly", he says.

He says he likes a job that brings new challenges every day. "Although sometimes the new challenges in this business are not so welcome", he laughs.

Jarno Liski

paatoimittaja@jyy.fi

YP

YHTEISKUNTAPOLITIIKKA

Opiskelija,

tilaa YP puoleen hintaan
eli 16,50 e/vuosikerta (kestotilaus)
tai 18,00 e/vuosikerta (vuositilaus).

www.thl.fi/yp

YHTEISKUNTAPOLITIIKKA

Tilaukset: www.thl.fi/yp,
asiakaspalvelu@kustantajapalvelut.fi
tai p. 03 4246 5304

MENOT

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: To 3.3. Magnus Pelander (Witchcraft, SWE), Death With A Dagger. Pe 4.3. Beyond the Dream, Bloodred Hourglass, Gotham O.D. La 5.3. YlexPop-klubi: Jukka-Poika & Sound Explosion Band, Jätkäjätkätkät. To 10.3. Evergrey (SWE), Omnium Gatherum. Pe 11.3. Signmark, Kahden käden kopla. La 12.3. Jyrock 2011 ennakkoklubi: Magenta Skycode, Islaja, Delay Trees.

Poppari: Ma 28.2. Monday Club: Duo Surku. Pe 4.3. Acoustic Friday: Mikko Pohjola Levynjulkkarirundi. La 5.3. Mad Hatter's Den & The

Coverslaves plays Iron Maiden. Su 6.3. European Jazz Motion. Ma 7.3. Monday Club: Tiina ja Toni. Ti 8.3. Praesens-klubi: Martin Kuchen, Taco Bells. Ke 9.3. BLU. To 10.3. Korpi Ensemble. Pe 11.3. Takeaway -bilebändi. La 12.3. U. Pasanen Band featuring Corneville Horns.

Ilokivi: To 3.3. Mitä on punk? No ainakin tätä! Pe 4.3. Club Lunatic Eclipse Vol. 7. La 5.3. Club Kaapin "Maalimarkkinat" eli uusien bileet. Ke 9.3. Russian Party by Sputnik. Pe 11.3. Paska Kaupunki III. La 12.3. Seisomapaikkaklubi.

Red Neck: To 3.3. Mama King. Pe 4.3. Appendix + Psyky. Pe 11.3. Sweet Offer, I've Fallen And I Can't Get Up. Blackout Order, Katutaiteilija. La 12.3. Tommi Prkl & Vilttiketju, Kamara, Kamala, The

Blackstar.

Pub Katse: Pe 4.3. Luca Gargano. La 5.3. Reesus, Viva Clarity, Antiklimax, Gotham O.D. acoustic. Su 6.3. Jamit. Pe 11.3. Moses Hazy. La 12.3. Cut to Fit, Slash Dementia, Famine Year, Feastem. Su 13.3. Jamit.

Jyväshovi: Ti 1.3. Henri Stenroth & Jackpot. Ke 2.3.-3.3. Sivas Regal. Pe 4.3. Markus Törmälä & FBI Beat. La 5.3. Jarkko Honkanen & Taiga. Ti 8.3. Nasma. Ke 9.3.-10.3. Trio Pohjalainen. Pe 11.3. Pekkaniskan pojat. La 12.3. Jenna Bägeberg.

Vakiopaine: Pe 4.3. Joose Keskitalo & Kolmas maailmanpalo. La 5.3. Viti Siloonen. Su 6.3. Sylin tarpeessa. Ma 7.3. Cuenta Cuentos. Pe 11.3. Laurila & Luukkonen.

Paviljonki: Hyvät, pahat ja hauskat

-standup kiertue.

NÄYTELYT

Alvar Aalto -museo: Lars Holmström: Spatiaalisia funktioita, 27.3. saakka.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: Kuvataideakatemia Kuva Kiertää - "Olen liberaali - zenarkisti - individualisti - kollektivist - skeptikko - humanisti - kapitalisti - romantikko - kooperativisti - nihilisti", 3.4. saakka. Live Herring '11, Teksti - ääni - teknologia - informaatio, 27.3. saakka.

Galleria Harmonia: Markus Henttonen: Night Time Stories, 6.3. saakka. Suomen käsityön museo ja kansallispukukeskus: ORNAMO Preesens: Taide-käsityö-muotoilu, 22.5. saakka. Kuja: Parempia puku-

ja, 11.9. saakka. Galleria: 10 vuotta - eikä suotta! Suomen Nukketaiteilijoiden juhlanäyttely Aulassa, 20.3. saakka.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Vaavin salattu elämä: To 3.3. Pe 4.3. La 12.3. Yötariinoita: La 5.3. La 12.3. Tättähäärän päiväkirjasta: Ti 8.3. To 10.3. Maaria Blomma: La 5.3. La 12.3. Ansa: To 3.3. Pe 4.3. My Fair Lady: Ke 2.3. La 5.3. To 10.3. Pe 11.3. Liikkeestä tehty: Ti 8.2. To 10.2.

Huoneteatteri: Suurenmoista!: La 12.3. Su 13.3. Harmonia: Pe 11.3. **Ylioppilasteatteri:** Aleksis Kivi: Ke 2.3. Su 6.3. Ma 7.3. To 10.3. Su 13.3.

KAMPUS KINO

Armadillo, ti 1.3. Mic Macs, ti 8.3.

Ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 28.2.
Falafelpyörykät,
tomaattikastike
Päivän kala
Lihakastike

TI 1.3.
Kasvismakaronilaatikko
Makaronilaatikko
Nakkikastike

KE 2.3.
Kasvispihvit
Silakkapihvit
Härkäcurry

TO 3.3.
Pinaattihukaiset
Gratinoidut tonnikala-
tortillat
Broiler-pekonipata

PE 4.3.
Kasvislinssikastike
Lohikebakot
Jauhelihakastike, spagetti

MA 7.3.
Bataattisosekeitto
Sitruunanmakuinen
turskaleike
Jauhelihalasagne

TI 8.3.
Kasvishernekeitto,
laskiaispulla
Hernekeitto, laskiaispulla
Broilerpyörykät

KE 9.3.
Kukkakaalilasagnette
Kala benedictine
Kreikkalaiset jauheliha-
kebakot

TO 10.3.
Kasvispapupata
Kalkkunapihvi
Kebabwokki

PE 11.3.
Parsakaali-pinaattipiivut
Savukalakastike,
spagetti
Kinkkupizza

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11-16
Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.
Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,50 e sisältää leivän, levitteen ja juoman. Jatko-opiskelijat 4,80 e, muut 5,40 e. **10 kappaleen ruokaliiput** opiskelijoille 24,00 e, jatko-opiskelijoille 48,00 e ja muille 54,00 e.

Sonaatti
elinvoimaa ja makuelämyksiä

TOIMIPISTEIDEN RUOKALISTAT NETISSÄ
WWW.SONAATTI.FI

JÄRJESTÖT

Lähetä järjestöilmoitukset osoitteeseen jylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden tarvittaessa lyhentää tai muokata ilmoituksia.

EVANKELISET OPISKELIJAT

Teemaillat joka lauantai klo 18.30 Lutherin kirkolla (Kansakoulukatu 5). Coming soon: 5.3. Paimenuus, ihmisarvo ja sukupuoli - Soili Haverinen, 12.3. Evankeliumi mulle ja sulle - Outi Rajala. Olet myös lämpimästi tervetullut messuun kirkolle sunnuntaisin klo 12. Lisäinfo toiminnasta voi kysellä Jaanalta: eo.jkl.opiskelijatyontekija@gmail.com, 044 351 5570 sekä osoitteesta www.sley.fi/ko/jkl/.

Jyvässeudun seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen etujärjestö

Jyväskylän Seta ry

puh. päivystys ke 19-21
puh. 045-638 9540
Avoimet ovet to 18.30-20.00
Vapaudenkatu 4 (Kumppanuustalo)
Club Kaappi-bileet
rav. Ilokivessä: 5.3, 30.4. ja 28.5.
Ravintola Bra 6.4.
HalfPride 14.-17.7.
Liity opiskelijaryhmä
Pinkon listalle: pinko@list.cc.jyu.fi
Nuorten ryhmä: nury@jklseta.fi
jklsetainfo@gmail.com
sosiaalisiihteeri@jklseta.fi
Liity jäseneksi: jäsenmaksu 10/15 €
Lisätietoja www.jklseta.fi

OPISKELIJA-BILEIDEN JÄLKEINEN YÖ ON LISKOJEN YÖ
sivut 6 & 12

Saarnamiehellä on yrittäjän sydän

Ville Saarikalle, 28, tuli monille tutuksi *Diili*-ohjelmasta, jossa hän eteni kisan puoleenväliin. Myös helluntailaisena saarnamiehenä tunnettu kauppatieteilijä kannustaa nuoria yrittämään ja ottamaan riskejä, mutta pitää silti tavallista työelämää useimmille yrittäjyyttä viisaampana ratkaisuna.

”OLEN TÄLLÄ HETKELLÄ järjestämässä kaverin kanssa **AI Gorea** Jyväskylään. Kyseessä on yritysseminaari, joka pidetään syys-lokakuun taitteessa Paviljongissa. **AI Goren** lisäksi sinne on tulossa amerikkalainen motivaatiopuhuja **Les Brown**, **USA:n** Suomen suurlähettiläs, **Alexander Stubb** ynnä muita. Jo tässä vaiheessa ilmoittautuneita on 1 200 – siitä on tulossa vuoden kovin bisnesseminaari Suomessa.

Luin yliopistossa markkinointia pääaineena. Sain paperit joulukuussa, eli opinnoissa meni reilut viisi vuotta. Kun tulin Jyväskylään, mulla oli vakaa päätös, että keskittyisin opintoihin enkä lähtisi sinkoilemaan bisneksiin.

On kuitenkin elämän realiteetti, että tuloja on pakko saada. Kaverilla oli henkilöstöbisnes ja tein hänelle alihankkijana hommia. Lopulta myin työvoimaa omalla yritykselläni.

Tein opintojen ohessa jonkin verran myös yritysvalmennuskeikkoja, joita jatkan edelleen.

Oon tehnyt jo nuoresta asti yrittäjänä hommia. Ensikosketus myyntiin ja yrittäjämäiseen toimintaan lähti, kun mun tädin mies oli ostanut konkurssipesän ilmavalokuvia. Olin pieneltä paikkakunnalta, Lappajärveltä, ja kuvat oli otettu niistä maisemista. Lähdin 15–16-vuotiaana myymään kuvia ovelta ovelle ja ne menivät aika hyvin kaupaksi.

BISNEKSELLÄ on vähän huono leima ja ikävä maine. Varmasti siihen on syynsäkin, mutta esimerkiksi yliopistolla opetetaan paljon vastuullista tapaa tehdä asioita.

Bisnes on terveelle yhteiskunnalle aika tärkeää. Se tuottaa paljon hyviä juttuja. Aina puhutaan haitoista, mutta aika harvoin markkinoidaan hyviä puolia.

On mahdollista tehdä hyvää toinen toiselle, vaikka toimisi omista tarkoitusperistä käsin.

Bisnestä ei tarvitse ajatella, että sä häviät, mä voitan, vaan että molemmat voitetaan.

Diili ei edustanut mun bisnesfilosofiaa kovin hyvin, mutta olin seurannut ohjelmaa ja se jollakin tavalla kutkutti. Tartuin siihen ideaan. Sen verran on kunnianhimoa, että halusin todistaa itselle jotain.

Pääsin kisassa puoleen väliin, sitten tuli tuplapudotuksella noutaja. Oli se hyvä, ainutlaatuinen kokemus. Uniikkihomma. Mutta ei kuitenkaan helppo. Ei siitä ammatillisesti paljon hyötyä ollut, mutta pääsin vähän mittaamaan itseäni.

JULKINEN PUHUMINEN on aika voimakasta vallankäyttöä. Jos sitä valtaa pystyy käyttämään sillä tavalla, että saa hyviä asioita aikaan ihmisten elämässä, se on tosi makeeta.

En tiedä, mikä minut innosti saarnamieheksi. Mun isä ei ole mikään saarnamies, mutta olen uskovaisesta kodista – ehkä se on ollut sisäänrakennettuna.

Koen sen hirveän palkitsevana – on tosi mahtavaa, jos pystyy olemaan positiivisena vaikuttajana ihmisille. Olen ollut Jyväskylässä aika isosti vaikuttamassa nuorten aikuisten toimintaan. Johdan keskiviikkoisin nuorten aikuisten jumalanpalveluksia.

Papin työt eivät silti kiinnosta. Koen sen liian staattisena.

ROHKAISISIN NUORIA ottamaan vähän riskejä elämässä. Elämä on liian lyhyt siihen, että antaa pelkojen estää unelmien toteuttamista. Pitää antaa unelmien voittaa pelot.

Oon sanonut, että jos ei hirveillä pääomilla pelata, et voi elämäsi tuhotu hirveän pahasti. Kannattaa kokeilla erilaisia asioita ja ehkä sitä kautta löytää, mistä oikeasti tykkää.

Kaikkien ei silti pitäisi alkaa yrittäjiksi. Ei se sovi kaikille ja tosi moni epäonnistuu. Jos tilastoja katsoo, se on hullun hommaa. Mun on hirveän helppo ymmärtää ihmistä, joka lähtee hyväpalkkaisuun hommiin Helsinkiin, jos on kouluttautunut ja tehnyt pitkään töitä. Se on varmaan järkevintä. Suomessa on valtavasti yrittäjiä, joille olisi tosi hyvä, ettei niillä olisi sitä firmaa vaan he olisivat jossain töissä.

Mutta jos on yrittäjän sydän ja haluaa saavuttaa elämässään tosi isoja juttuja, suosittelen yrittäjyyttä.

MUN MIELESTÄ EHKÄ tärkeämpää kuin se, mitä teet on se, että teet sitä hyvien tyyppien kanssa. Arjessa menee tekeminen sille tasolle, että kun hinaat ittesi töihin, et sä mieli joka päivä suurta missiota, visiota tai unelmaa. Mikään työ ei aina ole herkkua, vaan joskus se maistuu paskalle.

Totta kai työ pitää olla miellyttävää, haastavaa ja palkitsevaa, mutta iso osa on hyvät henkilösuhteet, eli kenen kanssa teet sitä hommaa. Arjen tasolla on tärkeintä, että sulla on hyvä olla siellä, on hyvät ihmissuhteet ja viihdyt.

Mulla on monenlaisia haaveita ja unelmia. Pääomasijoittaminen esimerkiksi on mielenkiintoista. Minua kiehtoo ajatus, että voi olla kehittämässä erilaisia yhtiöitä ja päästä strategisesti mukaan ja sitten saa nauttia työnsä hedelmistä. Mutta ne vaatii aika paljon pääomaa ja paukkuja. Maailma on mahdollisuuksia täynnä.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Medialinjat 15.8.2011-1.6.2012

- Toimittajakoulutus ja tiedotusoppi**
Lehtitoimittajat: lehtikirjoittaminen, valokuvaus, nettilehdet
Radio- ja tv-toimittajat: radio-ohjelmat ja suorat lähetykset, videokuvaus ja -editointi, nettityö
- Valokuvauskoulutus**
kuvajournalismi, dokumenttikuvaus, taidevalokuva, studiokuvaus, luontokuvaus
- Elokuva- ja tv-linja**
elokuvailmaisun perusteet ja eri tehtävät kuvausryhmässä: käsikirjoittaja, ohjaaja, kuvaaja, äänittäjä, leikkaaja, valaisija tai tuottaja
- Dokumenttilinja**
dokumentaarinen elokuva- ja tv-ilmaisu, dokumentin historia, dokumentin käsikirjoittaminen, elokuva- ja tv-dramaturgia, ohjaus, kuvaus, äänitys, leikkaus ja tuotanto
- Elokuvanäyttelijälinja**
paljon elokuvanäyttelijän ja näyttelijän perusopintoja sekä 51 opintopistettä Teatterikorkeakoulun avoimen yliopiston opintoja

Haku päällä nyt!

voionmaan opisto
voionmaanopisto.fi

info@voionmaanopisto.com, 03-314 22 900

Opiskelijan koti Jyväskylässä

ASUNTOMME ON SUUNNITELTU OPISKELIJOILLE!

- Vuokrataso on edullinen.
- Kaikissa asunnoissa on nopeat tietoliikenneyhteydet vakiovarusteena.
- Koasilla kaikki asumismenot sisältyvät vuokraan; sähkö, vesi, tietoverkko ja pesutupa.

YKSIÖT – 585 yksiötä eri puolilla Jyväskylää.

SOLUASUNNOT – Soluasuntoja sekä yksin muuttavalle että kimppekämppeään haluaville. Soluissa asuu 2-4 opiskelijaa.

PERHEASUNNOT – Perheasuntoja avo- ja aviopareille, sekä lapsiperheille. Vain toisen hakijoista tulee olla opiskelija.

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö
Kauppakatu 11 A, 40100 Jyväskylä
Puh. 010 820 4444, fax 010 820 4411
asiakaspalvelu@koas.fi, www.koas.fi

ASUNTOJEN POHJAKUVAT, HINNAT JA HAKEMINEN:
www.koas.fi

TAMPEREEN YLIOPISTO

TIEDOTUSOPIN MAISTERIOPINNOT

Yhteiskuntatieteiden maisterintutkintoon johtavaan kaksivuotiseen koulutukseen tiedotusoppi pääaineena valitaan opiskelijoita, jotka ovat suorittaneet muissa oppiaineissa alemman korkeakoulututkinnon.

Linjavaihtoehtoja ovat **journalistiikan maisteriopinnot, visuaalisen journalismin maisteriopinnot ja mediakulttuurin ja viestinnän maisteriopinnot.**

Maisteriopintoihin haetaan Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan erillisvalinnan yhteydessä. Hakuaika päättyy 15.3.2011.

Lisätietoja maisteriopinnoista löytyy osoitteesta:
<http://www.uta.fi/opiskelijaksi/perusteet/ytdk/maisteriohjelmat.html>

Jylkkärin löytää myös Naamakirjasta:

I ♥ Jyväskylän Ylioppilaslehti

Jylkkäri ilmestyy vuonna 2011 kaikkiaan 15 kertaa. Numeroista yksi on Jyväskylän seudulle jaeltava kaupunkinumero, jonka painos on noin 52 000 kappaletta ja kolme 7000 kappaleen painoksen abinumeroita. Jylkkärin normaalipainos on 6000 kappaletta.

Ilmestymisaikataulu:

NUMERO	DEADLINE	ILMESTYY
4 (abi)	ke 16.2.	ma 28.2.
5	ke 2.3.	ma 14.3.
6 (kaupunki)	ke 16.3.	ke 30.3.
7	ke 30.3.	ma 11.4.
8	ke 20.4.	ma 2.5.
kesätauko		
9	ke 24.8.	ma 5.9.
10	ke 7.9.	ma 19.9.
11	ke 21.9.	ma 3.10.
12	ke 12.10.	ma 24.10.
13 (abi)	ke 26.10.	ma 7.11.
14	ke 9.11.	ma 21.11.
15	ke 23.11.	ma 5.12.

Mainoksia myyvät
Opiskelijamediat / Heli Uusi-Uitto
p. 044 5000 460, heli.uusi-uitto@opiskelijamediat.fi
sekä Pirunrykki Oy p. 02 2331 222.

Varaa tilasi!

PIGEON
Laukuissa paljon keväisiä värejä

Kevät UUTTA
26,95€
19,95€
24,95€
19,95€

KAUPPAKASSI
vetoketjulla
• myös mustana
9,95
(20€)

DAKINE
UUTUDET SAAPUNEET
Paljon ihania värejä

HIIHTOLOMAHULINAT
JÄTTIKOKO CAVALIER
75x48x30 cm
47,95
(82€)

Kevyet, +20% suurevat VETOLAUKUT
• kuulalaakeroidut pyörät
• monipuoliset taskut
• musta, lila, salvia vihreä
51x36x23 cm
43,95
(75€)

39,95
(68€)

SÄÄSTÄ -40%

Suosittu KOIRA- ja KISSALAUKUT jälleen meillä
26,95€
16,95€

NAHKARUKKASIA

Forum
Hyvitämme tunnin parkkimaksun

Laukkujen erikoisliike palvelua jo vuodesta 1975 - P. (014) 614 465

MINI LAUKKU
www.laukkuja.fi

Asemakatu 5, Forum Ark. 9.30-20, la 10-18

Shoppailu Sunnuntai
Puhelinmyynti
12-16